Sayı: 42

Amcabey

Sinyor Mussolini — Ne kaçtım, ne kaçırıldım!.. Sadece ipin ucunu kaçırdım!..

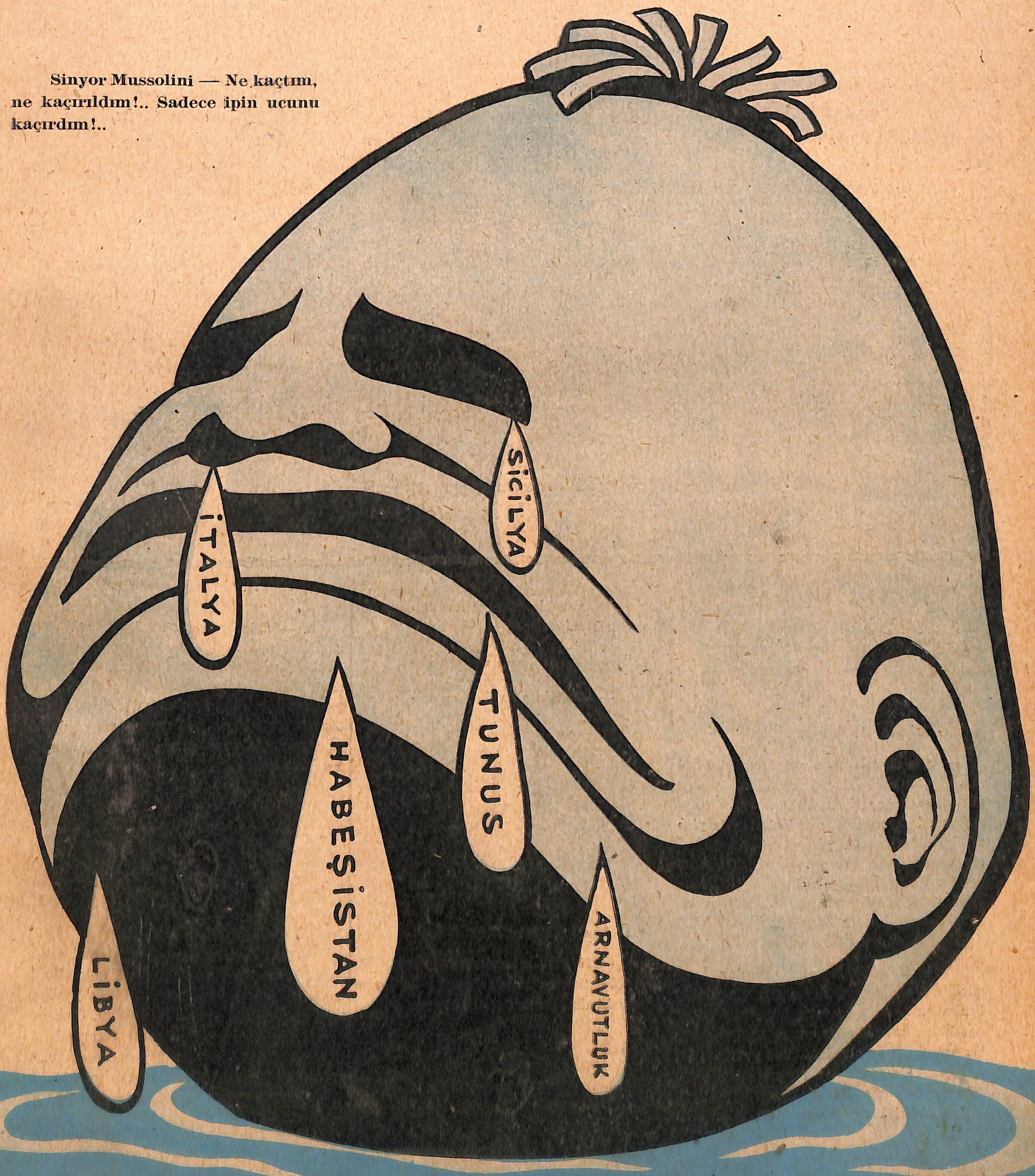

Italyaya tarih !...

Tâ kim Duçeyi kendine şah etti İtalya
Bir kâse-i fağfur gibi âh etti İtalya!.

Her gün kara gömleklilerin arttı nüfuzu,
İkbalini en sonra siyah etti İtalya!.

Çöllerde Habeş fethine azmetti, bu yüzden,
Evlâdını milyonla tebah etti İtalya!.

Vaktâki büyük harbe girip bir gece ansız,
Güç hal ile derler ki sabah etti İtalya!.

Balkanda Yunandan yedi bir hayli zaparta,
Korkuyla hemen ric'ati râh etti İtalya!.

İmdadına davetle büyük dostuna koştu,
Bin dil dökerek Hitlere vâh etti İtalya!.

Her gün Papadan türlü nasihat alıyorken,
Söz dinlemeyip sulha günah etti İtalya!.

Devrildi Faşist tahtı da bir gün temelinden,
Kurtuldu biraz, kesb-i felâh eiti İtalya!.

Gökten yapılan bunca akın dostluğu yıktı,
Bir lâhzada tahvil-i cenah etti İtalya!.

Vazgeçti nihayet Tunusundan, munusundan,
Geç kalsa da isbat-ı salâh etti İtalya!.

Tarihi sekiz eylüle rastlar sene kırk üç,
Teslim olarak terk-i silâh etti İtalya!.

SAĞDIÇ

Taksim, A. Kuntay :

— Öyle bir sokakta oturuyorum ki, komşuların çocukları sabah karanlığında sokağı gürültüye boğuyorlar. Sabah uykusundan mahrum kalıyoruz. Komşu kadınlar da yine sabahın erken saatlerinde pencereden pencereye muhabbete başlayıp yaygara ediyorlar. Bu da rahatımı bozuyor. Bir de sokağımızdaki sütçüye sabaha karşı süt getiren bir beygirli var ki nal seslerinden uyumak kabil değil. Bunlara nasıl bir çare bulmalı?..

A. — Belediyenin satıcı seslerine, kuru gürültülere bile çare bulamadığı bir şehirde benim bu konuda bir çare bulmam bilmem ne derece mümkündür. Ama aklıma gelen ilk ve yegâne çare şudur: Gece yatarken iki kulağınızı da temiz bir pamukla tıkamak!.. Elin saygısızlarile dalaşmaktansa böyle yapmak evlâdır! Bir çare daha tavsiye edebilirim ama yumruklarınızın kuvvetli olup olmadığını bilmiyorum!

Galatasaray lisesi, Bülent Sevsay :

A. — İstediğiniz karikatür sırası gelince basılacaktır.

Mersin, Kenan Kaya Selçuk :

A. — 33 sayılık koleksiyonumuzun bir cildi (Gazetelerin bedeli hariç) üç liraya yapılmaktadır. Posta ücreti alınmaz.

Tarsus, Ahmet Nadir Caner'e :

A. — Gönderdiğiniz karikatürlerin çizgileri de nükteleri kadar kuvvetli olsaydı basılacaktı. 33 üncü sayı adresinize gönderildi. Kadın şarkıcıların erkek hanendelere taş çıkarttığı b uzamanda tavuğun horoz gibi ötmesine şaşılmaz!.. «Dev aynası» sütunumuzda okuduğunuz yazıda bütün gazeteler kastedilmişti.

Üsküdar, Halime Kınalı :

— Eski devirler geçti, bırak kızını, eşini kendi seçsin, dediler. Ben de elâlemin lâfına uydum, öyle yaptım. Ama gel gelelim, kız gitti gitti de bir oduncu ile evlendi. Oysa ki ben kızımı okumuş bir adama vermek istiyordum. Şimdi ben ne yapayım Amcabey?..

A. — Hiç şikâyet etme hemşire. Kızın tam zamana uygun bir iş yapmış. Tebrik ederim!..

Cilt : 2 — Sayı : 42
18 EYLÜL 1943
Fiatı 10 Kuruştur

Amcabey

CUMARTESİ GUNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ :
Cağaloğlu yokuşu, Acımusluk sokağı No. 15
Posta kutusu : 555 İst., Telefon : 20084

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi : Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Kş.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Kş.

Dev Aynası

YENİ EVLENMELER!.

Meşhur bekârlarımızdan bir zata ait olan bir gazetenin evlenme ilânları arasında «Kendisini Üniversitede veya Avrupada tahsil ettirebileçek, paralı bir bayanla evlenmek istiyen 17 - 20 yaşında..» delikanlıların ilânları da çıkıyor.

Bu ilânlarda ilk bakışta insanı ürküten bir mâna olduğuna şüphe edilemez. Bir genç ki, kafası henüz fizik meselelerini çözmek, matematik muammalarını halletmek için çalışmaktadır.

Bir genç ki, dili henüz bilgi temrinlerini tekrar etmekle meşguldur.

Bir genç ki, kolları henüz ders kitaplarını kucaklamak için açılmaktadır.

Bir genç ki, kalbi henüz profesörün vereceği notların heyecanile çarpmaktadır.

Böyle bir kafa, evlilikle beraber başlıyan meseleleri nasıl çözer?..

Böyle bir dil, âşıkane nüvazişlere nasıl vakıt bulur?..

Böyle bir kol, mesut derağuşlara nasıl açılır?..

Böyle bir kalb, vuslat heyecanile nasıl çarpar?..

«Dikkatler» iyle meşhur bir gazetenin yazdığı gibi, bu delikanlı hamallık edip, bulaşıkcılık edip, uşaklık edip tahsilini tamamlamalı, fakat kendisini bir kadına satıp okumak... Asla!..

Bu çeşit ilânların zihinlerde yarattığı aksi tesir de ancak bu olabilir.

Fakat böyle bir izdivaç da, tahsilini tamamlamak pahasına evlenen delikanlıyı, eve paket taşıyan bir hamal, mutfakta tencere kazıyan bir bulaşıkcı, kadının bütün isteklerine boyun eğen bir uşak yapacaktır ki şerefli maksat kendiliğinden hasıl olacak demektir!..

Bırakalım, bermurat olsunlar!..

AMCABEY

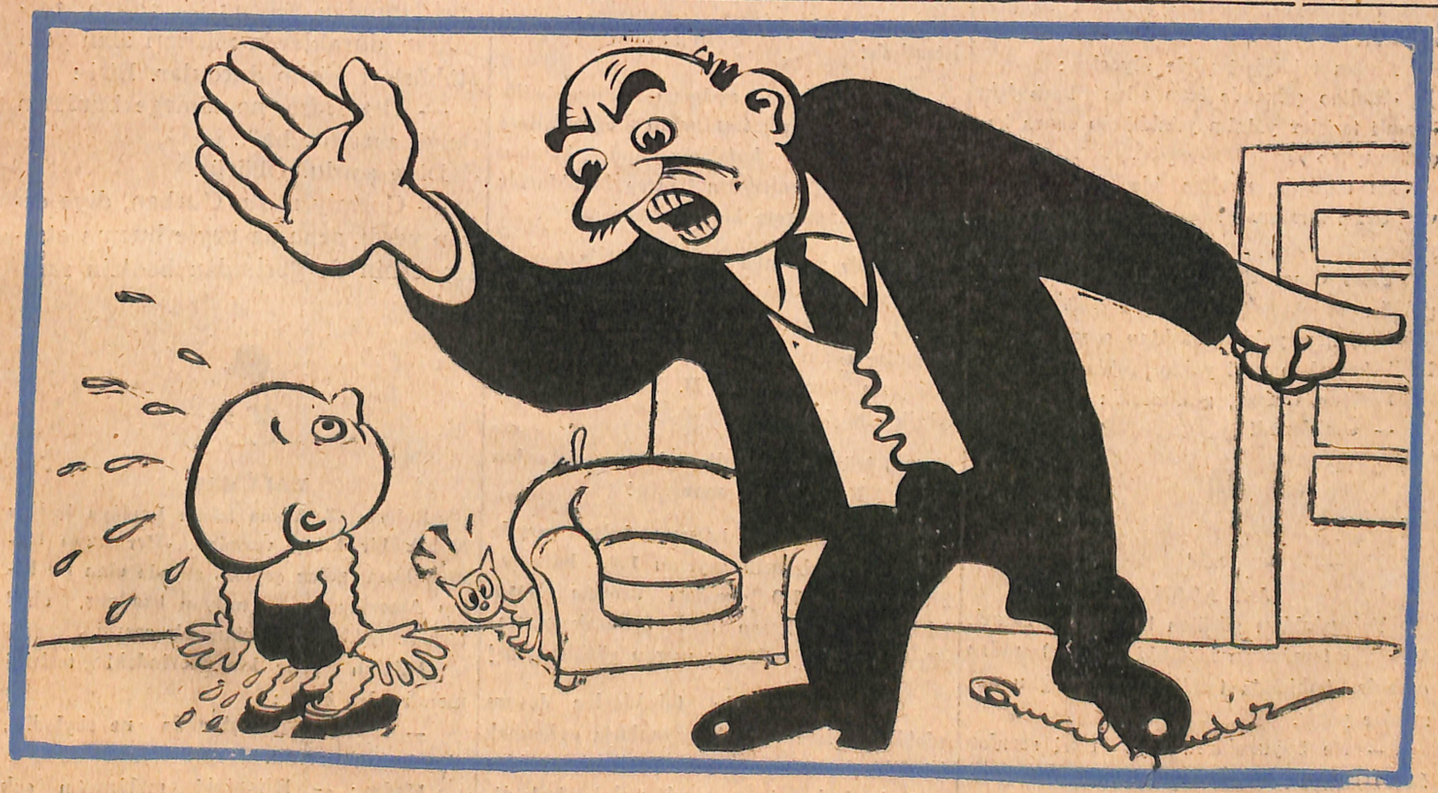

— Defol karşımdan yumurcak!.. Yoksa bir tokatta seni Avrupa haritasına benzetirim alimallah!..

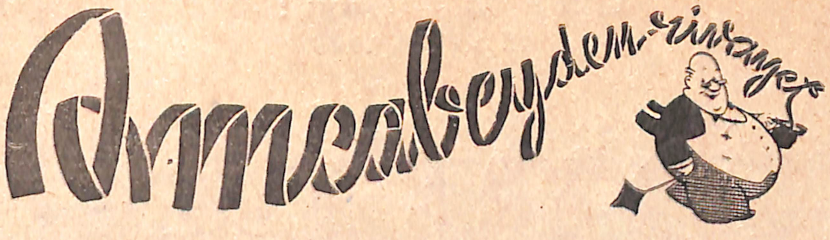

YELKENLER MAYNA!

Mussolini, Akdenizi «Bizim deniz!» diye yıllarca haykırmıştı. İşler, ters kepçe oldu. Mussolini, tepe taklak gitti. «Fikret» in «Tarih-i Kadim» inde :

Çöküyorsun da arş-ı füruşunla
Yok tabiatte bir inilti bile!

dediği gibi, bu çöküşün arkasından çıt bile duyulmadı.

İtalyanın kayıtsız şartsız teslim olması haberi Mihver muhitinde, uçankalelerin tonluk bombalarından daha dehşetle patladı.

Bir arkadaş :

— Ayakları suya erdi! dedi.

Başka bir arkadaş, güldü :

— Hayır! «Denizlerinde», yelkenler suya indi! dedi.

HAYALLER!.

Ruslar, çetin savaşıyorlar. Mihver, bu ilerilemeleri tebliğlerinde, hep tevil ediyor!. Ruslar, yalnız «Meskûn mahalleri» almakla kalmıyor, koskoca şehirleri de geri alıyorar.

Alman tebliğleri şöyle diyorlar :

«Stalino şehrinde icap eden harb için önemli tesisler yakılıp yıkıldıktan sonra boşaltılmıştır.»

Bu tebliğde, nevima, bir zafer çeşnisi var. Şehri bırakmak zorunda kaldık! diyemiyorlar.

Üstat Ömer Rıza Doğrul, kahkaha ile güldü :

— Şehre, yakıp yıktıktan sonra girmişlerdi, kaçarken neyi yakıp yıktılar acaba?

Feridun Osman, gülümsedi :

— Ümitlerini!

ATI ALAN...

Yolsuzlukları görülen bir lisenin Maarif Vekilliği tarafından kapatıldığını ve buradan çıkanlar hakkında tetkikat yapılacağını gazeteler yazdı.

— Ne buyurulur?.. diye fikri sorulan Sadri Ertem :

— Dilimizde meşhur bir atalar sözü vardır, dedi : «Atı alan Üsküdarı geçti!»

BAŞINDAN GİDENLER!..

Meşhur muharrirlerin bazan, mevzu arayıp kalem oynatmaktan vakıt bularak biribirlerini ziyaret ettikleri olur. Bu ziyaretlerden birinde bir kaç politika yazarı Tanin başmuharririnin odasında toplanmışlardı.

Ahmet Şükrü Esmer dedi ki :

— Bence son olayların en önemlisi İtalyanın başına gelenlerdir!..

Hüseyin Cahit Yalçın, bıyığı olmadığı için bıyık altından değil de apaşikâr gülerek :

— Bence başından gidenler daha önemlidir!. dedi ve şunları saydı :

— İngiliz tayyareleri... Uçan kaleler. ve Mussolini!..

Olağan İşler

● Bir kaç aylık yaz tatilinden sonra işlemeğe başlıyan Tünel kayışı üç gündür hâlâ kopmamıştır!

● Bir vapur sürtünmesile koca bir gün felce uğrıyan Galata köprüsü Belediye Reisliğine müracaat ederek tekaütlüğe sevkini istemiştir!

● Okulların açılması münasebetile Maarif Vekilimiz tarafından öğrenicilere verilen öğütlerin kafaların içinde kalması için bütün öğrenicilerin birer kulaklarına pamuk tıkanmasına karar verilmiştir!

● Bir zamanlar kanal açıp Ankaraya vapurla gitmek fikrini ortaya atanlar, şimdi Devlet Demiryollarının yolcularını Derinceye kadar olsun vapurla götürmeğe muvaffak olduğunu görerek, D. D. Yolları İdaresini tebrik etmişlerdir!

● Dün sabah Halice giren vapurlardan hiç biri Köprüye çarpmamıştır!

● Gazetelerden bazısının kapalı çarşıda yanan dükkânların sayısını 120, bazısının 200, bazısının 300 yazması üzerine Basın Birliğinde bir hesap kursu açılarak gazetecilere hesap öğretilmesi uygun görülmüştür!

● Bazı gençlerin tahsillerine devam edebilmek için varlıklı bayanlarla evlenmek istediklerini gören Maarif Vekilliği, ev idaresi derslerine önem verilmesini okul direktörlerine bildirmiştir!

MAZERET!

İstanbulun tozlu, topraklı, gübreli sokaklarından birinde çöpçülerden biri temizlik yapıyordu. Bu temizliğin yerden göğe toz bulutları kaldırmak olduğunu sayın okuyucular elbet tahmin buyururlar!..

O sırada sokaktan bir de çöp kamyonu keçiyordu. Toz bulutunun ortasına düşen bir yolcu, çöpçünün yanına sokuldu :

— Arkadaş, dedi, bak, belediye kamyonun üstüne «Yerleri kirletmeyin» diye yazmış, okumuyor musun?..

Çöpçü, otuz iki dişini gösteren bir gülüşle:

— Aaaah, diye cevap verdi, benim okumam yohtur!..

KORKU!..

Pazar günleri çoğumuzun nasıl eğlendiği malûmdur. Mevsim kışsa ya kahvelere dolup tavla atar, iskambil oynarız; yahut, sözde fennî usullerle temizlenen, sinemalara dolarız! Mevsim yazsa, ya caddelerde eller arkada beş aşağı, on yukarı dolaşır; yahut bir sazlı bahçeye girip kafayı tütsüleriz!..

Böyle vakıt geçirmek için Taksim meydanından geçen iki ahbap tezgâhtar, duraklarda müşteri alan yeni otobüsleri görüp durdular. Biri :

— Ula Haso, ne dimege bunların rengü sarudur ha?..

Diye sordu. Öbürü :

— Gormiy misin Gurban, diye cevap verdi, sana da beyle hucum etseler, senin de gorhudan benizin sararır!..

MALÛMAT!

Babası, 18 yaşına basan Leylâya hediye olarak bir kitap vermişti. «Her kızın bilmesi lâzım gelen şeyler» adında olan bu kitap Amerikada on milyon basılmış, cinsi terbiye hakkında meşhur bir eserdi.

Kitabın genç kız üzerindeki tesirini merak eden baba :

— Leylâ kitap hakkında ne söyledi?.. diye karısına sordu.

Kadın : — Kitaptaki malûmatın çok eksik olduğunu söyledi, dedi.

LÂF TORBASI

ÇIKARMA!..

Son günlerin en çok harcanan lâflarından biri de bu «Çıkarma» lâfıdır. Çocukluğumuzda bir çeşit çıkarma öğrenmiştik: Üstü zamklı çiçek, hayvan, manzara resimlerini dilimizle ıslatır, defterlerimizin kabına mushafımızın kenarlarına yapıştırır ve yine tükrükle ıslattığımız parmağımızı sürte sürte resmi kâğıda nakleder, yani çıkarırdık!.. İşte o kadar!..

Ondan sonra öğrendiğimiz «Çıkarma»ların maşallah ardı arası kesilmedi. Evvelâ «Kızamık veya çiçek çıkarma» diye bir çıkarma daha olduğunu öğrendik!.. Arkasından, dökülen süt dişlerinin yerine «Diş çıkarma» geldi. Bu arada doktora «Dil çıkarma» olduğunu da öğrettiler. Bu dil çıkarma tabiî yalnız doktorlara münhasır kalmadı. Dilimizi şuna buna çıkarmaktan da geri durmadık!..

Biraz daha büyüyüp elimiz para tutunca çıkarmaların en süreklisi ve en yürek oynatıcısını tanıdık: «Cepten para çıkarma»!..

Şöyle bir düşününce, bu çıkarmaların en hazini «İşten adam çıkarma», en belâlısı «Evden kiracı çıkarma», en dehşetlisi de «Çürük dişi çıkarma» olduğunu sanıyorum. Fakat en keyiflisi de muhakkak, «Baklayı ağızdan çıkarma» olsa gerektir!..

Düşünün bir kere, bir toplantıda öyle bir mesele konuşuluyor ki işin aslını yalnız siz biliyorsunuz. Herkesin söylediği birer tahminden ibaret!.. Dinliyorsunuz, dinliyorsunuz... Söylenenlerin isabetine inanıldığı sırada siz asıl hakikati ortaya atıveriyor, zihinleri allak bullak ediyorsunuz. Az keyif mi bu?..

Keyifli çıkarmalardan biri de — pek bilmiyorum ama — galiba «Baştan çıkarma» olacak!.. Etrafıma bakıp biribirine denk olmıyan kadın - erkek birleşmelerini gördükçe bunu anlıyorum. Mamafih bunun keyfi daha ziyade hangi tarafa?.. Baştan çıkana mı, boştan çıkarana mı, onu kestirmek zor!..

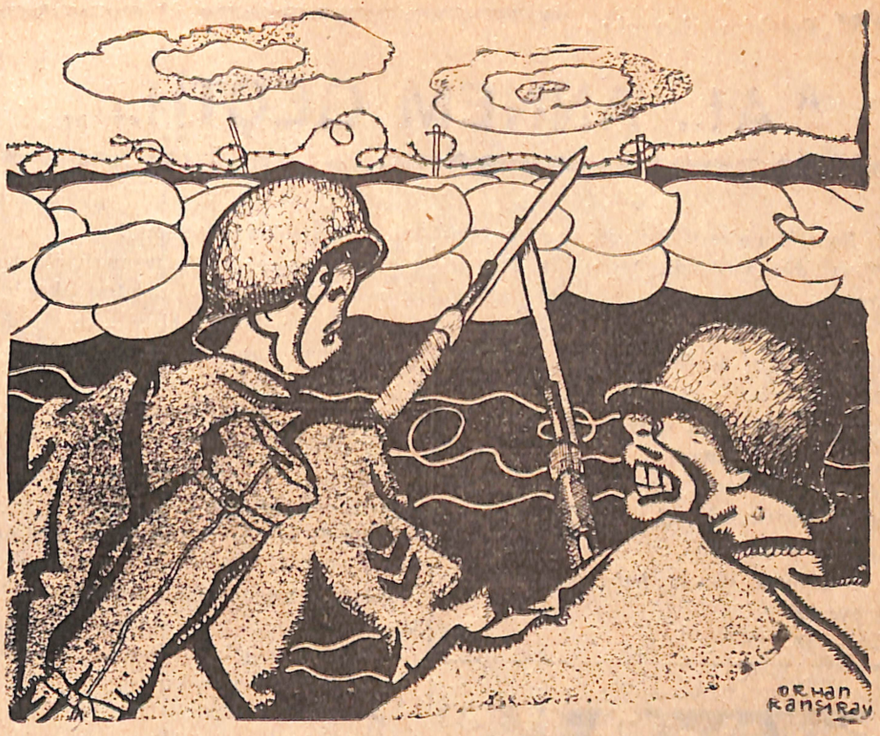

— **Bir bölükle taarruza nasıl kalkarız?..**
— **Aldırma, «tebliğ» ler onu tümen yaparlar!..**

Bir de «Tepeye çıkarma» var. Çoğu kocaların kadınlarına yüz vererek tepelerine çıkardıklarına bakılırsa — dostlar başından ırak! — bu da hoş bir çıkarmaya benzer!..

Çıkarmaların en önemlisi şüphesiz ki «Karaya asker çıkarma» dır. — Bunun önemini İtalyanlar bu savaşta pek iyi anladılar! — Mamafih bizim vapurların iskeleye yolcu çıkarmaları da az önemli değildir hani!..

En tehlikeli çıkarma, «Kaş yaparken göz çıkarma» dır dersem boşuna lâf etmiş olmam sanırım. Belki buna inanmıyanlar olacaktır. Fakat gerçekten bu böyledir. Eğer siz de inanmıyorsanız bir ikbal düşkünü bulup soruverin!..

Reşit Halit GÖNÇ

TÜRKİYENİN

Yegâne Siyasî ve Edebî, haftalık dergisi,

NECİP FAZIL KISAKÜREK

tarafından çıkarılan

Büyük Doğu

Mecmuasıdır:

ÖZ TÜRKÇE..

ÖZ SANAT..

ÖZ FİKİR..

Felekten rivayet :

"A!.. ANNEM GEÇTİ!.. „

Yazan: B. FELEK

Beyoğlunun çeşit çeşit, şık ve süslü kunduracı dükkânlarından birine iki taze giriyor..

İkisi de boylu poslu, ikisi de sürmeli düzgünlü, ikisi de emprime fistanlı ve ikisi de... Çorapsız..

Bunlardan birisi soruyor :

— Sizde mantarlı ayakkabı var mı?

— Var bayan!.

— Çıkarır mısınız?

— Kaç nümero?

—Bilmem.. Ben hiç hazır giymedim... İşte ayağım!.

— Ne renk?

— Ne renk varsa çıkarın!

Dükkânda ne kadar mantarlı, iki katlı, üç katlı, dört katlı kundura varsa çıkarılıyor. Taze, bunların hepsini birer kere giydikten sonra birinde karar kılıyor.

— Kaça bunlar?.

— Elli üç lira 98 kuruş bayan!..

— A!.. Çok pahalı..

Al aşağı tut yukarı elli iki buçuk liraya pazarlık ediliyor.. Bayan kunduraları giyiyor. Eskileri de bir paket yapıyorlar.. Loş dükkânda içini iyi göremediği çantasını ışıkta açmak için kapının önüne giderken birdenbire :

— A!.. Makbule, annem geçti.. «Anne!» diye bağırarak sokağa fırlıyor..

Dükkâncılar bekliyorlar. Makbule de bekliyor.. Aradan on dakika geçiyor, bir çeyrek geçiyor.. Dükkâncılarda biraz endişe başlıyor ama diğer bayan oturuyor. Soruyorlar, Makbule :

— Annesi Adapazarında idi. Demek gelmiş olacak.. diye cevap veriyor.

Aradan yirmi dakika geçmeden iki kişi dükkânın kapısından bakarlarken birisi Ermeni şivesile :

— Hah! İşte memur efendi. Bu kadındır. İrica ederim. Yakalayın...

Makbule birdenbire kapıdan kaçmak isterken yakalıyorlar ve götürüyorlar!.

O akşam dükkâncı polise müracaat ettiği zaman her iki yosmadan da sadre şifa bir malûmat alamıyorlar!.

Yine o akşam İstanbulun bir köşesinde dört kişi. İki erkek, iki kadın hem çakıp, hem radyo çalarken elli iki buçuk liralık kunduraların sağını Makbule, solunu da Adapazarından anası geldi diye dışarı fırlıyan taze giyerek gülüşmektedirler

Erkeklerden biri hâlâ :

— Hah! İşte memur efendi bu kadındır İrica ederim.. diye taklit yapmaktadır!

B. FELEK

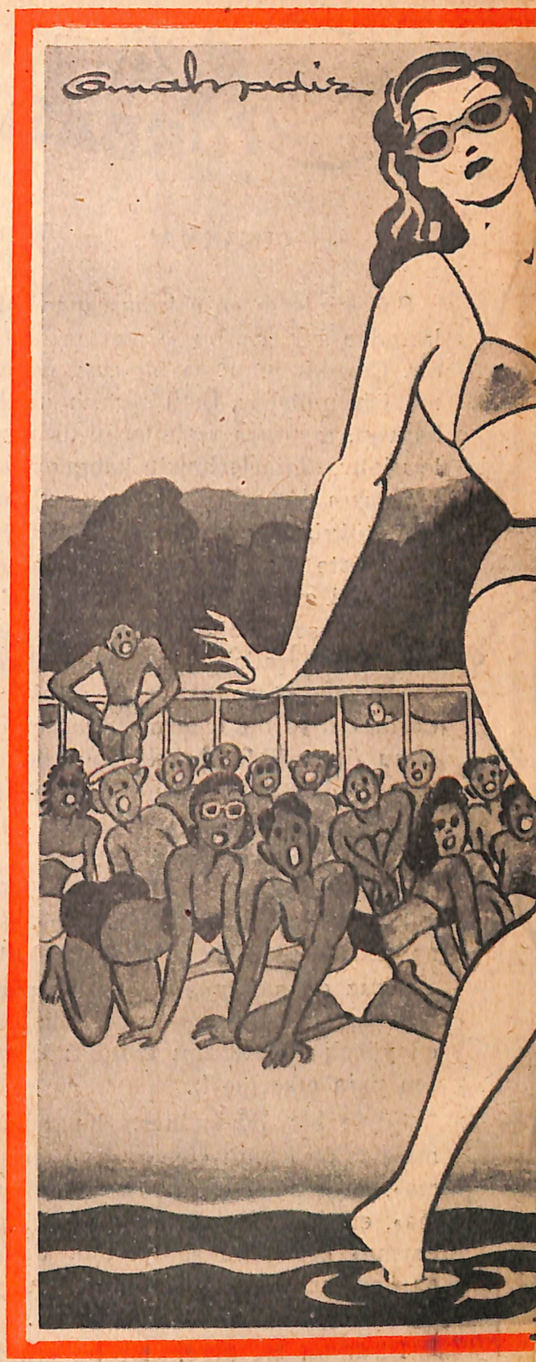

Plâ

— A!... Beyaz kadın!.

MERAKTI.. GEÇTİ!..

Belki de gönlü vardı..
Yüzüme baktı, geçti.
Fıkır fıkır kaynardı,
Kalbimi yaktı geçti!..

Hoppaca bir kız değil;
Eşi var, yalnız değil..
Bir parlak yıldız değil,
Şimşekti, çaktı geçti!..

Narindi, bebek gibi;
Saçları ipek gibi,
Aşkımı etek gibi,
Peşine taktı geçti!..

Her tarafı arardım,
Bulamazsam ağlardım..
Kaçarsa kovalardım;
Bu bir meraktı geçti!..

KÜLHANİ

Eski şiirlerin yeni medlûlleri :

« Kaside der

Serçeşmeleri olmada insana revan bahş

Germabeleri câna safa cisme şifadır

Hep halkının etvarı pesendide ve makbul

Derler ki biraz dilberi bimihr-ü vefadır

Şimdi yapılan âlem-i nev resm-i safanın

bir skandal!

Hikâye :

TAVSİYE MEKTUBU !..

Yazan: Patavatsız

Eğer bir işte tavsiyeye, iltimasa ihtiyacınız olmadıysa Hayriye hanım efendiyi elbet tanımazsınız.

Yaman kadındır. Tanımadığı mebus, görüşmediği umum müdür, bilmediği direktör yok gibidir. Hele genç âmirlerin çoğu âdeta onu bir ana gibi bilirler, bayramda, seyranda elini öpüp hayır duasını almağa giderler!..

O kadar ihtiyar da değildir. — Zaten hangi kadın o kadar ihtiyarlar ki?.. — Ama bir kaç devrin adamlarını tanır. Küçüklüğünden beri kibar konaklarında, uyanık, okur yazar muhitlerde yaşadığı için her devrin ileri gelenleri ile ilgisi vardır. Kendileriyle olmasa bile ailelerile tanışır, ahbaplık eder..

(Böyle bir hatunu günün birinde nasıl olsa tanıyacaksınız, ama biz yine size tanıtmış olalım, diye yazıyoruz!..)

Kendisi, sizden iyi olmasın, pek iyi yüreklidir. Erkek veya kadın, bir vatandaşı darda görsün de yardımına koşmasın, ne mümkün!.. İki eli kanda olsa yetişir. Açsa doyurur, açıkta ise işe koyar, hasta ise doktora gönderir, dertli ise teselli eder. Hattâ.. — Sakın başka mânaya almayın! — Âşıksa baş göz eder!.. Hülâsa, adı üstünde tam «Hayriye» hanımefendidir!..

Bu kadının işi, gücü yok mu, diyeceksiniz. Altmışına merdiven dayamış bir kadının işi, gücü ne olur?.. Ya çeneye kuvvet, dedikodu yapar, ya tabana kuvvet, mahalle mahalle sürter, yahut da böyle kendini hayra, hasenata verir, dua alır!..

Bu yüzden Hayriye hanımefendinin Bebekteki yalısı âdeta bir «Ziyaretgâh» olmuştur. Mahalleliden tutun da mahalle aşırı yerlerden başı sıkılanlar soluğu onun kapısında alırlar. Analarına, babalarına açamadıkları dertlerini — papaz önünde günah çıkarır gibi! — ona yanar, yakılır, ondan çare sorar, yardım isterler. Hatuncağız da hiç birini boş çevirmez, ya bir tavsiye mektubu yazıp vererek, yahut yanına bir adam katıp göndererek dertlerine deva olur.

İnsan, ne kadar iyi yürekli, ne kadar hayırsever olsa yine insandır. Başını dinliyeceği, kimseyi görmek istemiyeceği gün olur.

Hayriye hanımefendinin de binde bir böyle heyheyleri tutar. O gün hizmetçisine tenbih eder, kimseyi içeriye almaz. Ya kalkıp bir yere gider, yahut kapanır odasına, bir âlâ istirahat eder!

Geçenlerde yine böyle heyheylerinin tuttuğu günlerden biriydi. Hizmetçisine, rahatsız olduğunu, kimseyi kabul etmiyeceğini söyledikten sonra odasına çekildi. Dışarıda kapının zili, her günkü gibi, çalınmakta, kapı açılıp kapanmakta devam ediyordu.

Bu arada yakışıklı bir delikanlı da geldi. Hanımefendiyi görmek istediğini söyledi. Delikanlının maksadı hanımefendiden Muhsin Ertuğrula hitaben, bir tavsiye mektubu koparıp Şehir Tiyatrosuna girmekti. Fakat hizmetçi, hanımın rahatsız olduğu için kimseyi kabul etmediğini söyle-

(Arkası S. 11 de)

vasfı İstanbul... »

— NEDİM —

— SON —

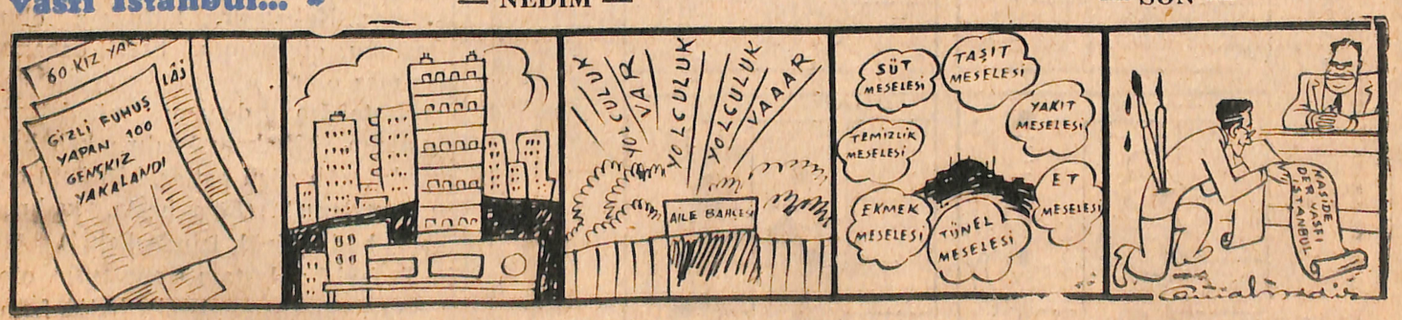

Evsafı hele başka kitap olsa sezâdır
Kûhsarları bağları kasırları hep
Gûya ki bütün şevk-ü tarap zevk-ü safadır.
İstanbulun evsafını mümkün mü beyan hiç
Maksud heman sadrı keremkâre senadır!

«SİVRİ» HİSAR!

Bursalı Gazali çok hassas, hassas olduğu kadar da hırçın bir adamdı. En ufak bir şeyden gücenir, küçücük bir şey için hatır ve gönül kırar, pek az kimse ile geçinir, hiç bir yerde rahat yüzü görmez, bir yerde durup dinlenemez, yerleşip eskiyemezdi. Hamileri onun bu halinden bıkmış ve kendisinden, en az iki yıl vazifesi başında kalmak için söz alarak son bir iyilik göstermişler, Gazalîyi «Sivrihisar» kadılığına tâyin ettirmişlerdi. Fakat Gazali, bir iki ay içinde buradanda kaçmış, İstanbuldaki hâmilerinin huzuruna çıkarak:

— Darılmayın, kızmayın, sözüm söz ama, bu sefer kabahat bende değil, beni düzce bir kasabaya verin, vallahi otururum!.. demişti!..

CEHENNEME!..

On altıncı asrın büyük Şeyhislâmlarından Kemal Paşa zadeye, bir gün garip bir meselei şeriye arzettiler:

«Zeyd avratların girdiği cennete girmem der ise şer'an ne lâzım gelir?..»

Kemal Paşa zade hiç tereddüt etmeden şu fetvayı verdi:

«Girmezse cehenneme!..»

POST!

On altıncı asır şairlerinden Merzifonlu Hayati, zarif bir adamdı. Lâtifeden hoşlanır, bilhassa «Postî» mahlasını kullanan, kendisi gibi nükteperdaz bir şaire sık sık takılırdı!..

Bir gün Hayati, arkadaşına şöyle bir tezkere yazar:

«İt postu, domuz postu dibağ ile pâk olur mu olmaz mı?».

Postî de şu cevabı vermişti: «Hayatı da murdardır, mematı da!».

AK'LA KARA

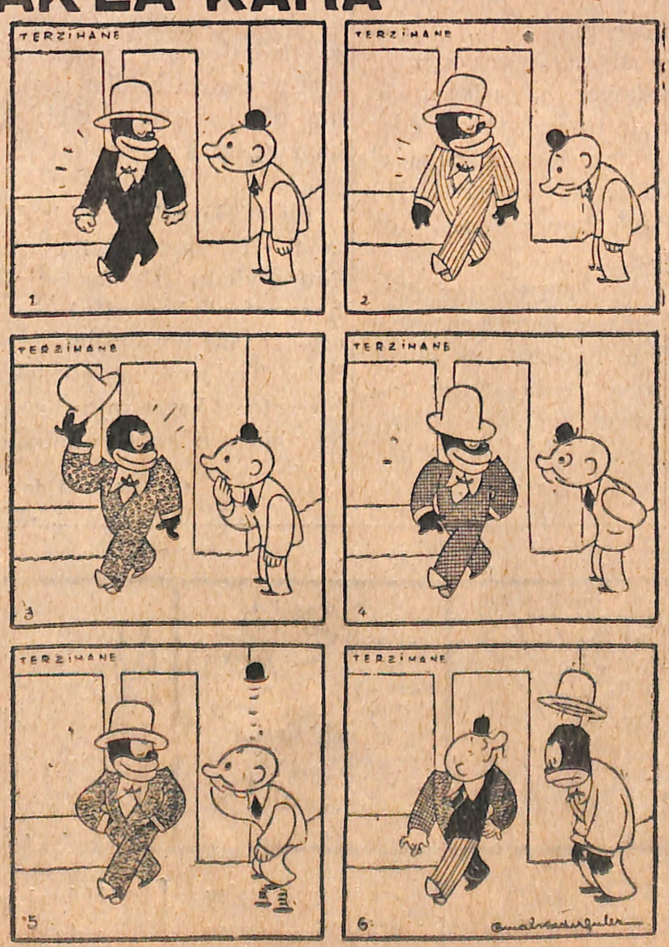

Sağlık öğütleri:

DİPLOMA HASTALIĞI

18 - 25 yaş arasındaki gençlerde görülen bir hastalıktır.

Bu hastalığa tutulan kimse yavaş yavaş şahsi kabiliyetini kaybeder; Üniversite sınıflarında çaka çaka, Fakülte fakülte dolaşır!..

Arazı: Barem derecelerini ezberden saymak, memurluk hayatına dair hayaller kurmak!..

Tedavisi: Hastayı bir an evvel, iyi kötü, bir diplomaya kavuşturmaktır!

İSTİF HASTALIĞI!..

Tifüs, uyuz gibi harb ve yokluk yıllarında görülen bulaşık bir hastalıktır.

Hastalık, ensesi, kulağı yerinde, işi tıkırında zenginler arasında hüküm sürer!

Hasta, iğneden ipliğe, peynirden ekmeğe kadar eline geçen her şeyi - karnı tok cins köpeklerin kemik saklamaları gibi! - bir köşeye saklar!.. Hastalığın seyri müddetince gayet neşeli, kanlı, canlı, gamsız ve kedersizdir.

Arâzı: Durmadan diş karıştırma ve avuç avuç karbonat yutmadır!..

Tedavisi: Evini basmaktır!..

İTİŞME HASTALIĞI!..

Bir çok hastalıklar gibi bu da şehirlere musallat olan bir hastalıktır. Köy ve kasabalarda tramvay, otobüs, vapur ve gişe bulunmadığı için bu çeşit hastalığın zuhuru görülmez!..

Bu hastalığa tutulan adam «Daima öne geçmek» sabit fikrine tutulur. Kendisinde saygı ve nezaketten eser kalmaz. Kabalaşır, küfürbaz olur. Dostunu, düşmanını, hattâ babasını tanımaz olur!..

Hastalığın devamı müddetince hastanın kâh kolu kırılır, kâh başı yarılır, kâh gözü patlar, kâh üstü başı parçalanır!.. (Eğer hasta, kadınsa kolu, budu çürük içinde kalır!)

Tedavisi: Hastayı tramvaysız, otobüssüz, vapursuz, gişesiz, hattâ fırınsız bir yere nakletmektir!

Doktor Amca

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 11

Banker Arif!

Yazan: SERMET MUHTAR ALUS

İnha ettirip kadife kutuda sakladığı, bilmem kaçıncı rütbe, Mecidiye nişanını göğsüne taktıracak. Geline, gelinin soyu sopuna, davetli, seyirci hanımlara karşı cicili bicili bulunmanı arzulamış.. Devlet kuşu yine tepemizde dolaşıyor, kondur başına; yine körkürüne inat edip ürkütme. Son pişmanlık para etmez. Eğer onları kırar, şefaatlerini tepersen, beni de ara bul. (Bir mememden emdiğin kan, bir mememden emdiğin irin olsun) bedduasını basınca başımı alıp bu evden giderim!

Artık çocukluk lâkabı olan Salak unutularak dairesinde takılan Kaz lâkabile anılan Arif,

Derhal gözleri parlıyarak yola gelmişti :

— Kız ara, bir münasibini bul, evleneyim!.

Kadriye hanım sevincinden çılgın. Lâhzada sorguların türlüsü :

— Sarışın, beyaz mı istersin?.. Kumral mı, esmer mi? Ama şunu da unutma: Beyaz soğuk, bumbuz olur; ekserisi mank, donyağıdır. Vakıa beyazın adı var; fakat meşhur mesel ya, esmerin de tadı... Boyu bosu nasıl olsun? Fazla ufak tefekler kanı sıcak ve sevimli iseler de fitne, üstelik kısırdır. Atalar sözü bile var: (Küllü kısırün fitne). Uzunları, lönlön babaları da geç. Hayvanlar arasında bile deveyi, zürafayı ömrümde sevmem... Şişmana gelince, bir dirhem et bin ayıp örter ve lâkin şişko da çekilmez. Kışlığına diyecek yok... Yazın ter kokusundan yanına varılmaz. Zayıf dersen, kimbilir zafiyeti nin sebebi ne? Naturadan mı, ince hastalıktan mı, yoksa durmadan abur cubur tıkıştıran oburlardan da yedikleri hep, desturun kazorat olup et, but mu tutmuyor, orasını nasıl anlıyacaksın; keramet sahibi değilsin ki!

Arif mırıldanı vermez mi:

— Orta boylu, buğdayımsı, balık eti olsun!

Gördün mü delikanlıdaki hiç umulmadık cevabı? En doğrusunu söyleyivermiş, anasını coşturarak alnından öptürmüştü :

— Varol, aklınla bin yaşa benim Nabi kelâmlı yavrucuğum!

Kadriye hanım Arifciğinin bu sözüne balmumuyu yapıştırdı. Oğlunun dilediği orta boylu, buğdayımsı, balık eti. Arzusu o olsun.

Elini sallasa ellisi, kolunu sallasa saçı tellisi. Ondan çok ne var?

Artık sokakta, tramvayda; Kadıköy, Boğaziçi, Üsküdar vapurlarında gözleri bu çeşit tazelerde. Böylesine rastlar rastlamaz, yanındaki yaşlı hatunlara; annesi, hanım ninesi, cici annesine yanaşır: (Hayvan koklaşa koklaşa, insan konuşa konuşa) atalar sözünden lâkırdıya girişip, biraz dereden tepeden açar açmaz, gökten düşercesine sual :

— Tuh tuh, kırk bir buçuk kere maşallah!.. Aman nazarım değmesin, saçımdan vereyim de tütsüleyin. Vallahi bu fındık kurduna bayıldım gitti. Allah anacığına, babacığına bağışlasın, pek sevdim; canımın içine sokacağım geldi. Sormak ayıp olmasın ama kız mı, nişanlı mı, nikâhlı mı?

Karşıkilerde o anda tavır değişik, yelkenler suya inik. Girginliğinden, hal ve etvarından, gayet tatlı kelâmından belli ki vekil vükelâ takımından kimselerin ya kâhya kadını, yahut da ekdisi, dalkavuğu. Bu sorguyu boşuna sormuyor. Mahdum beyin, torun beyin, damat beyin biraderinin hesabına soruyor. Konağın emini, sevgilisi ya; delikanlımıza kızı sen bu da evlendirelim demişlerdir.

Zavallılar, bu Tunus gediğini elden kaçırıştan dolayı entbent olarak, başından vurulmuş gibi sendeliyerek,

— Nişanlı!

Dediler mi Kadriye hanımda atılma :

— Beşik kertikli mi? Değilse nişanı bozuverirsiniz. Sırtınızda yumurta küfesi yok, dönüverirsiniz. Nişan mişan sepetle beraber gelenleri de geri yollarsınız.

— Nikâhlı!..

Dediler mi,

— Allah Allah!.. Nikâh dediğin, yobaz bir imamla bunak iki şahidin kıydığı şey. Hem efendim, nikâh bağının pamuk ipliği kadar hükmü yoktur. Erkek (Git karşımdan) dese kadın boş düşüyor.

— Kocalı!

Diyecek olsalar, dudak bükerek ve geyirerek :

— Aceleniz neydi a müslümanlar? Peşinizden atlı mı kovalıyordu ki bu parmak kadar yavrucağızı baş göz ettiniz?

Ve akebinde somurtkan yanlarından çekiliş.

***

Uzatmıyalım. Arıyan mevlâsını da bulur, belâsını da. Kurşuncu Molla oğluna öyle bir kız, kendine öyle bir gelin bulmuştu ki darısı dostlar başına..

Evvel beevvel Arifciğin isteğine tam tamamına uygundu. Boyu ne bücüler gibi kıpkısa, ne zebellâlar gibi upuzun; ikisi arası, orta. Teni ne kar gibi bumbuz, ne kayış gibi kapkara; o da ikisi arası, buğdayımsı. Eti ne çiroz gibi kemiğine yapışık, ne manda gibi lop lop; balık eti.

Şekil ve şemaili bu halde, öte tarafına geçelim : Tazede, yaradana kurban olayım, sülük gibi kaşlar; kurban edilmiş koyunlarınki gibi, camdan farksız gözler; yukarısı basık, kanatları kıvrık burun; bir kulaktan bir kulağa ağız ve böbrek kadar mosmor dudaklar. Bu kadarı yeter, artık alt tarafını siz düşünün.

Kafa cihetine gelelim : Elifbeye bile besmele dememiş. Cimi, satı, kafı tanımıyor bile. Fazlası nelerine lâzım, Ebüssuud efendinin kızı mı ki?

(Arkası var)

Amcabey ve köprü!..

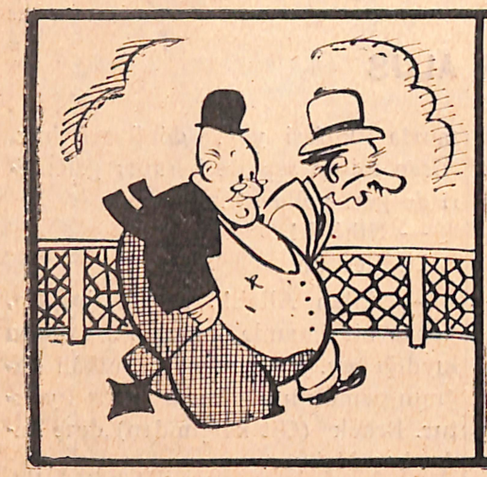

— Hayat çok acaip, çok tuhaf bir oyuna benziyor Amcabey...

... Kimine şöyle...

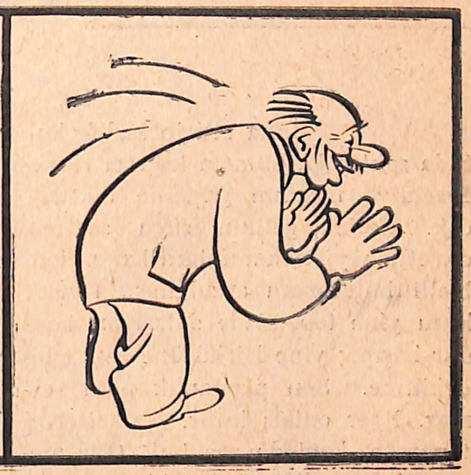

... Kimine böyle demekten başka bir şey değil!..

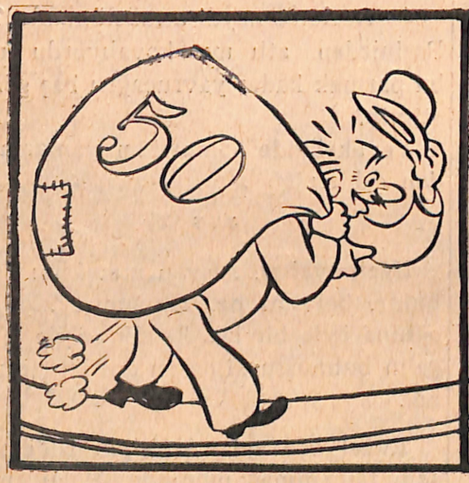

... Kaba düşecek ama, şu elli yıl içinde hayat köprüsünü geçinciye kadar...

... Kimbilir kaç ayıya dayı demişimdir!..

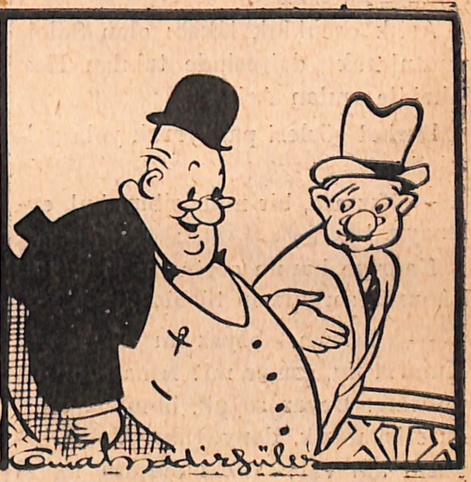

A. — O bir şey değil bayım, biz her gün Karaköyden Eminönüne geçinciye kadar Köprüye köprü diyoruz a!..

(Hikâyeden devam)

yince delikanlı da hoşafın yağı kesildi!..

Fakat «Deha» denilen ışık daima darda kalanların kafasında doğar. Delikanlının kafasında da o anda böyle bir ışık çaktı. Ters yüzü döndü. Doğruca evine gitti.

Bir saat sonra Hayriye hanımefendinin yalısından içeri sivri sakallı, altın gözlüklü, melon şapkalı, eli çantalı bir adam girdi. Doktor olduğunu ve hanımefendinin telefonla kendisini çağırdığını söyledi. Hizmetçi kız, bir dakika bile bekletmeden doktoru yukarı aldı, hanımefendinin odasına götürdü.

Doktor odaya girer girmez, sakalı bir yana, gözlüğü bir yana atıp hanımefendinin ellerine sarıldı. Derdini döktü, hilesini anlattı...

İyi kalbli Hayriye hanımefendi, mahza Şehir Tiyatrosunu böyle bir istidatlı aktörden mahrum etmemek kaygusile kalemi, kâğıdı eline aldı, hararetli bir tavsiye mektubu yazıp delikanlıya verdi. O günkü istirahati bozulmuştu ama hem kendinin, hem de bu güzel delikanlının gönlü hoş olmuştu!..

PATAVATSIZ

Her Cumartesi
aldığınız
AMCABEY'leri
biriktiriniz!
CEMAL NADİR GÜLER'in
Her biri siyasî ve içtimaî olayları tesbit eden karikatürleri ve sahifeler dolusu nüktelerile
AMCABEY
Bugünden yarına kalacak bir tarihtir!

EN KAPALI İŞTAH
V İ T O M A
DOMATES SUYU İLE
Hemen açılır!..

T. İŞ BANKASI
Küçük Tasarruf Hesapları
1943 İKRAMİYE PLÂNI
KEŞİDELER : 1 Şubat, 3 Mayıs, 2 Ağustos, 1 İkinciteşrin tarihlerinde yapılır.
1943 İKRAMİYELERİ

1	adet	1999	Liralık	= 1999	— Lira
1	»	999	»	= 999	— »
1	»	888	»	= 888	— »
1	»	777	»	= 777	— »
1	»	666	»	= 666	— »
1	»	555	»	= 555	— »
1	»	444	»	= 444	— »
2	»	333	»	= 666	— »
10	»	222	»	= 2220	— »
30	»	99	»	= 2970	— »
60	»	44	»	= 2640	— »
250	»	22	»	= 5500	— »
334	»	11	»	= 3674	— »

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

Mesut
Bir evlenmenin hâtırasını
ancak
FOTO SABAH
Tesbit edebilir!
Tel : 40108

Kulak, burun ve boğaz hastalarına
AMCABEY
Şu doktoru tavsiye eder :
Dr. Opr. ORHAN TOROS
Taksim, Talimhane, Abdülhak Hâmit caddesi Geyik apartıman. Tel: 40070

GÖZEN
Dudak Ruju
Amerikan formülüne göre imal edilmiş, tamamen
SABİT RUJDUR!
Her yerde arayınız!
TÜRKİYENİN

Sahib Sermet Muhtar Alus
Neşriyat müdürü Rıza Yücer
Basıldığı yer : Cumhuriyet matbaası
Rotatif baskı

Amcabey

SİYASÎ MİZAH MECMUASI

Sayı: 42

Mizah edebiyatımızın vuruldukça tozuduğunun resmidir!